

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-137/12

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά
Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

«Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση 2011/853/ΕΕ του Συμβουλίου — Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην πρόσβαση υπό όρους — Οδηγία 98/84/ΕΚ — Νομική βάση — Άρθρο 207 ΣΛΕΕ — Κοινή εμπορική πολιτική — Άρθρο 114 ΣΛΕΕ — Εσωτερική αγορά»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Οκτωβρίου 2013

1. *Πράξεις των οργάνων — Επιλογή της νομικής βάσεως — Κριτήρια — Πράξη της Ένωσης επιδιώκουσα διττό σκοπό ή απαρτιζόμενη από δύο συστατικά μέρη — Αναφορά στον κύριο ή πρωτεύοντα σκοπό ή στο κύριο ή πρωτεύον συστατικό μέρος — Απόφαση 2011/853 για την εξ ονόματος της Ένωσης υπογραφή της Ευρωπαϊκής σύμβασης για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην πρόσβαση υπό όρους — Σκοπός εμφανίζων ειδικό σύνδεσμο με την κοινή εμπορική πολιτική — Παρεπόμενος σκοπός βελτιώσεως της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς — Έκδοση βάσει μόνον του άρθρου 207, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 218, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ*

(Άρθρα 114 ΣΛΕΕ, 207 § 4 ΣΛΕΕ, και 218 § 5 ΣΛΕΕ· οδηγία 98/84 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου· απόφαση 2011/833 του Συμβουλίου)

2. *Προσφυγή ακυρώσεως — Ακυρωτική απόφαση — Αποτελέσματα — Περιορισμό από το Δικαστήριο — Διατήρηση των αποτελεσμάτων της προσβαλλομένης αποφάσεως μέχρι την αντικατάστασή της εντός εύλογης προθεσμίας — Δικαιολογία αντλούμενη από λόγους ασφάλειας δικαίου*

(Άρθρο 264, εδ. 2, ΣΛΕΕ)

1. Στο πλαίσιο του συστήματος των αρμοδιοτήτων της Ένωσης, η επιλογή της νομικής βάσεως μιας πράξεως πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο, στα οποία συμπεριλαμβάνονται ο σκοπός και το περιεχόμενο της πράξεως αυτής. Αν από την εξέταση της οικείας πράξεως αποδεικνύεται ότι η πράξη αυτή επιδιώκει διττό σκοπό ή ότι απαρτίζεται από συστατικά μέρη, ο ένας δε εκ των σκοπών αυτών μπορεί να χαρακτηριστεί ως κύριος ή πρωτεύων, ενώ ο δεύτερος απλώς ως παρεπόμενος, ή το ένα εκ των μερών αυτών μπορεί να χαρακτηριστεί ως κύριο ή πρωτεύον, ενώ το δεύτερο απλώς ως παρεπόμενο, η πράξη αυτή πρέπει να στηρίζεται σε μία ενιαία νομική βάση, ήτοι σε εκείνη που επιβάλλει ο κύριος ή πρωτεύων σκοπός ή το κύριο ή πρωτεύον συστατικό μέρος.

Συναφώς, η απόφαση 2011/853 για την εξ ονόματος της Ένωσης υπογραφή της Ευρωπαϊκής σύμβασης για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην πρόσβαση υπό όρους, επιδιώκει κυρίως έναν έχοντα ειδικό σύνδεσμο με την κοινή εμπορική πολιτική σκοπό, ο οποίος επιβάλλει, για την έκδοσή της, την προσφυγή στη νομική βάση που αποτελείται από το άρθρο 207,

παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 218, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ, και ο οποίος σημαίνει, περαιτέρω, ότι η υπογραφή της Σύμβασης εξ ονόματος της Ένωσης εμπίπτει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', ΣΛΕΕ, στην αποκλειστική αρμοδιότητα της τελευταίας αυτής. Η βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς φαίνεται, αντιθέτως, να αποτελεί δευτερεύοντα σκοπό της εν λόγω αποφάσεως, που δεν δικαιολογεί τη στήριξή της στο άρθρο 114 ΣΛΕΕ.

Συγκεκριμένα, μια πράξη της Ένωσης εμπίπτει στην κοινή εμπορική πολιτική αν αφορά ειδικώς το διεθνές εμπόριο, υπό την έννοια ότι προορίζεται κυρίως να προάγει, να διευκολύνει ή να διέπει το εμπόριο αυτό και έχει ευθείες και άμεσες συνέπειες επ' αυτού. Επομένως, μόνον οι πράξεις της Ένωσης που εμφανίζουν ειδικό σύνδεσμο με τις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές μπορούν να εμπίπτουν στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής. Συναφώς, ενώ η οδηγία 98/84, για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους, αποσκοπεί στην εξασφάλιση προσήκουσας έννομης προστασίας των επίμαχων υπηρεσιών στο επίπεδο της Ένωσης προκειμένου να προωθηθεί η εμπορία των υπηρεσιών αυτών εντός της εσωτερικής αγοράς, η απόφαση 2011/853, παρέχοντας εξουσιοδότηση για την υπογραφή της Σύμβασης εξ ονόματος της Ένωσης, αποσκοπεί στη θέσπιση παρόμοιας προστασίας στο έδαφος των ευρωπαϊκών κρατών που δεν είναι μέλη της Ένωσης, τούτο δε προκειμένου να προωθηθεί εντός των κρατών αυτών η παροχή των εν λόγω υπηρεσιών από παρόχους της Ένωσης. Ο επιδιωκόμενος με τον τρόπο αυτό στόχος, που φαίνεται να είναι, με βάση τις αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως σε συνδυασμό με τη Σύμβαση, ο κύριος σκοπός της αποφάσεως αυτής, παρουσιάζει, επομένως, έναν ειδικό σύνδεσμο με τις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές που αφορούν τις εν λόγω υπηρεσίες, ο οποίος είναι ικανός να δικαιολογήσει τη σύνδεση της εν λόγω αποφάσεως με την κοινή εμπορική πολιτική.

(βλ. σκέψεις 52-53, 57-58, 64-65, 76)

2. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 78-81)